

Beyhude Ömür

– Saliha Kaşıkır · 11 Aralık 2010

Yaşın tutmadı benim tarih sayfalarımda
Paslanmış senelerin geriye doğru telafisi yok
Tutmayan bir ayraç var takvim yaprakları arasında

Rengi çekilmiş resimlerimin,
Her portrede kırağı izleri
Vaktimi haybeye geçirmişim
Yürüyüp gitmişim eski kurgular üstünde
Kulağımda kör bir kadının inleyen sesi
Aydın düşünceler içinde cahil kalmışım
Gözümün biri ağma diğeri sağır
Görülme de çıplaklığım,
Kral çıplaktı ben biliyordum

Mutsuzluğum dönüyordu rüzgârgülünde
Kuyuya sarkıtılmıştı düşlerim bir delinin ipiyle
Unutulmazlarımı gizlemiştim,
Yüreğimin en kuytu köşesine
Ağır ağır inmişti ömrüme ilkindi gölgesi
Bir şeyler eksikti yapraklar arasında
Sayfalar çevrildikçe bazen kurumuş bir güle rastlansa da

Soluk soluğa bitmemiş bir şiiri tekrarlıyordum
Öğrenci kızlar geçiyordu okul zillerinden
Koşar adım sıralara yetişme çabası
Yokluklar ve yoksunluklar arasında
Bir şey olmanın dayanılmaz cazibesi

Mektuplar gibi modası geçmiş duyguların
Zamanın çarkına düşüp parçalanmışız
Gizlediğimiz ne varsa buz tutmuş bakışlarımızda
Satmak zorunda kalmışız benliğimizi sevgi kırıntılarına
Üstü başı parçalanmış ruhumuzun
Hayatın siyaset meydanlarında

Yillar sırtımıza koymuş yorgun başını
Can kafesin içine sığmaz olmuş
Geçit vermese de kaşlarının arası
Gözlerim yüzünün herhangi bir yerine oturmuş

Ve güneşe ulaşmaya çabalamışız
Büyük yıldız kalabalığında çoban yıldızını ararken
Yanlış savaşların kurbanı olmuşuz
Boyun eğmemek için direnirken kadere
Çiçek Pasajın da demlemiştir gece yarılarını
Yatak bulursak yatmışız da
İçinde ne yaptığımızı unutmuşuz

Tasviri zordur ben de geçen zamanın
Her anlatımda batarsın çıkamazsın
Sen zaman parkurumdan çık çocuk
Senelerime yetişip durduramazsın